

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Ing. K. Š.**
proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: **1. EG.D, a. s.**
sídlem Lidická 1873/36, Brno
2. CETIN a.s.
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2022, č. j. KUZL 102355/2022

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení. Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 19. 3. 2023 brojil žalobce u Krajského soudu v Brně proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním návrhu na zahájení řízení (žaloby) spojen vznik poplatkové povinnosti. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve věcech správního soudnictví je dle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku soudních poplatků zpoplatněna částkou 3 000 Kč. Dle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je tento poplatek za řízení splatný vznikem poplatkové povinnosti, tedy podáním žaloby.

Žalobce spolu s podanou žalobou soudní poplatek nezaplatil, ani nepožádala soud o osvobození od poplatkové povinnosti. Soud proto žalobce usnesením ze dne 23. 3. 2023, č. j. 30 A 27/2023-27, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a stanovil mu k tomu lhůtu patnácti dnů od doručení usnesení. Současně jej v souladu s § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích poučil o procesních následcích nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě. Žalobci bylo usnesení doručeno dne 27. 3. 2023 (viz doručenko na č. l. 26).

Z výše uvedeného vyplývá, že náhradní lhůta pro zaplacení soudního poplatku stanovená soudem uplynula v úterý 11. 4. 2023. Soud na účtárně ověřil, že soudní poplatek byl připsán na účet soudu v ve středu 12. 4. 2023 (viz záznam o bezhotovostním složení soudního poplatku na č. l. 59 soudního spisu).

Podle ustálené judikatury je lhůta stanovená soudem pro zaplacení soudního poplatku lhůtou propadnou, aniž by bylo možné její zmeškání prominout (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 – 19). Povinnost uhradit soudní poplatek je přitom splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet příslušného soudu, který žalobce vyzval k jeho úhradě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 – 51). Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti je tak rozhodný den, kdy je částka skutečně připsána na účet příslušného soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 – 51, nebo ze dne 19. 11. 2019, č. j. 1 Afs 362/2019 – 16, či ze dne 13. 10. 2021, č. j. 6 Afs 216/2021-40). Stejně se k dané otázce vyslovil i Nejvyšší soud (srov. usnesení velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 10. 4. 2019, sp. zn. 31 Cdo 3042/2018), resp. Ústavní soud (srov. usnesení ze dne ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1334/18). Závěry obsažené v nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18, týkající se placení soudního poplatku kolkovými známkami nelze vztáhnout na řešený případ, neboť v posuzované věci byl soudní poplatek placen bankovním převodem (viz bod 15 nálezu).

Žalobce soudní poplatek zaplatil až 12. 4. 2023, tedy po marném uplynutí lhůty stanovené usnesením č. j. 30 A 27/2023-27. K zaplacení soudního poplatku se proto nepřihlíží (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Soud tak řízení o žalobě výrokem I. tohoto usnesení zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

O návrhu na přiznání odkladného účinku soud vzhledem k zastavení řízení nerozhodoval.

Výrokem II. tohoto usnesení rozhodl soud o nákladech řízení v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., tedy že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Z § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích plyne, že soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Bylo-li na poplatku zaplacen více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Z účtu soudu vrátí soud obdobně i poplatek, popřípadě přeplatek na poplatku zaplaceném kolkovou známkou. Poplatek ani přeplatek na poplatku se nevrací, nepřevyšuje-li částku 50 Kč, s výjimkou uvedenou v odstavci 2.

S ohledem na výše uvedené soud výrokem III. tohoto usnesení podle § 10 odst. 1, věty první, zákona o soudních poplatcích rozhodl, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč, neboť jej zaplatil v době, kdy k tomu nebyl povinen. Žalobci bude vrácena celá částka zaplaceného soudního poplatku ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (shodně srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2019, č. j. 10 Af 47/2017-37). Současně soud vyzval žalobce, aby mu sdělil číslo bankovního účtu, na nějž může být soudní poplatek vrácen.

Výrok IV. se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. Soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádné povinnosti, proto rozhodl, že nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Brno 17. dubna 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu